

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk XXIV

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk XXIV

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk XXIV

a. De tien kamelen

De kameel staat als teken van het "volbrengen", want gamal (גמל) = volbrengen. Aldus zijn de kamelen "de volbrengenden", want het "volbrengen van de opdracht" is het gaan van de weg door de woestijn van deze wereld:

$$\text{הגמלים} - \text{de kamelen} \quad 128 = 2 \times 2 \times 2 \times 2 \times 2 \times 2 \times 2$$

Als derhalve "Jitzak zijn ogen ophief en zag en zie kamelen komende" (Gen 24:63) wist hij dat de dienaar *zijn opdracht gedaan had*. En dat was niet vanzelfsprekend geweest als te zien zal zijn. Want wat zich de knecht met al het bezit van zijn vader in zijn hand (Gen 24:2) aan verleidingen aan kon en aan zou dienen (= > onder), stond Jitzak als een groot gevaar voor ogen. Eerst uit het verslag van de dienaar wordt hem dan duidelijk dat deze de opdracht Gods in volledigheid volbracht had:

(Gen 24:66): ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה
en vertelde de dienaar Jitzak alle dingen welke
hij gedaan had

$$2263 = 31 \times 73$$

- God (אל) = 31 x de kameel (גמל) = 73 = "de opdracht Gods was volbracht"

b. Het betoog van Eliëzer

De tweede sleutel tot begrip van dit hoofdstuk is gelegen in de bijna letterlijke herhaling van het gebeurde bij monde van de dienaar bij de familie van Rebekka. Papyrus was duur en kopiëren een moeitevolle en langdurige aangelegenheid en zo staan herhalingen er niet voor niets. En zeker waar deze het 24e hoofdstuk tot het langste hoofdstuk van het boek Genesis maakt, behoort ze de aandacht van bijbeluitleggers te hebben. Want ze staat in schril contrast met het verslag van de dienaar bij Jitzak = "en vertelde de dienaar Jitzak al de dingen welke hij deed" (Gen 24:66) en zou derhalve de aandacht als van een rechercheur inzake getuigenverklaringen moeten trekken. De berichtgeving van de thora stelt hierbij dan de objectieve werkelijkheid en de verklaring van de dienaar het getuigenis dienomtrent voor. Verklaringen kunnen of vergaand van de werkelijkheid afwijken of er volledig mee overeenstemmen of er op kleine punten van afwijken. Bij niet met de werkelijkheid overeenstemmende verklaringen zal meestal van het laatste sprake zijn en dus behoren de kleine verschillen de aandacht te trekken.

Nadere bestudering leert dat het grootste van de kleine verschillen uit de voorwaarden tot ontbinding van de eed van de dienaar ten overstaan van Abraham bestaat. Want Abraham zegt:

(Gen 24:8): ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת
en wanneer niet willig is de vrouw om te gaan achter jou
dan zul je ontbonden zijn van mijn eed deze

$$3312 = 2 \times 1656$$

- jaar van de zondvloed = 1656

- in welke voorwaarde twee maal het jaartal 1656 te vinden is van de "zondvloed" = "het altijd plaatselijk aanwezige blijvende gevolg van het niet gaan van de weg Gods" (= > 4e hfdst). Maar Eliëzer heeft het over twee voorwaarden die van die ene van Abraham tot ontbinding van de eed afwijkt:

(Gen 24:41): אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי
1. dan zal je ontbonden zijn van mijn eed wanneer je komt naar mijn familie
2. en wanneer niet zij zullen geven jou dan zal je ontbonden zijn van mijn eed

Groot was voor hem de verleiding en daarmee de persoonlijke zondvloed hem nabij om "de tien kamelen" niet tot vervulling van opdracht maar tot verwerven van vrijheid en

rijkdom aan te grijpen. Want de twee voorwaarden volgens de dienaar bieden aanzienlijk meer ruimte tot ontbinding van de eed dan de ene voorwaarde van Abraham, als volgens de eerste reeds het gaan naar de familie van Abraham en volgens de tweede onwilligheid *van de familie van de vrouw* hem van de taak zou bevrijden. Tot ontbinding van de eed zou echter alleen onwil *van de vrouw zelf* leiden en die enig logische voorwaarde bood aanzienlijk minder kans op ontheffing dan de op de mening van vaak minder snel bereidwillige familieleden betrokkene van de dienaar. Tezamen met verleidingen dient ook meestal de tegenstander zich aan en zo zouden precies langs de twee voorwaarden van de dienaar zich de verleidingen voltrekken. En overeenkomstig de getalwaarde van twee maal het jaartal van de zondvloed van Abrahams voorwaarde (=> boven) hebben dan ook de getalwaarden van de twee beschrijvende teksten het getal 830 als faktor = "de zondvloed *hammaboel* = 83 in het groot".

De woorden van de dienaar tegen de ouders van Rebekka verduidelijken het wezen van de verleiding als een zich ongezoekt oftewel als een zich als vanzelf voordoende. Want hij zegt dat in het geval van hun weigeren "hij zich naar links of naar rechts zal wenden" en dus niet dat *hij terug zal keren*" (Gen 24:49):

en ik (de dienaar) zal mij wenden naar rechts of naar links

Als hij gefaald had ***kon hij niet terugkeren***, oftewel in het falen was onverwijtbaar het "een vrij en rijk man kunnen zijn" gelegen. De verleiding is derhalve in de verandering van de definitie van het falen = "de afwijzing van de vrouw zelf" gelegen en daarom dient zich in de geciteerde woorden reeds de zondvloed in het groot aan:

(Gen 24:49): ואפנה על ימין או על שמאל
en ik (de dienaar) zal mij wenden naar rechts of naar links

830 - de zondvloed (המבול) = 83 in het groot

Reeds alleen in het "naar rechts" = "komende van Kanaän nog verder oostwaarts" is deze al aanwezig:

(Gen 24:49): ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין
en wanneer niet vertelt mij en ik zal mij wenden naar rechts

498 = **6 x 83**

- want overeenkomstig de gewijzigde voorwaarde houdt het "wanneer niet" van de familie en niet van de vrouw zelf de zondvloed in:

(Gen 24:49): ואם לא
en wanneer niet (gesproken tegen de familie)

78 - (een) zondvloed (מבול) = 78

De dienaar werd heen en weer geslingerd tussen zijn trouw aan Abraham en de zich als vanzelf aandienende verleidingen, welke de voorwaarde tot ontbinding deden transformeren tot zoals ze niet waren. Welke mens echter wil niet vrij zijn, als de dienaar niet reeds onrechtvaardig was door het opkomen van de verleidingen op zich.

Als gezegd zouden de verleidingen zich volgens de gewijzigde voorwaarde tot ontbinding van de eed voltrekken. De eerste dient zich aan als de dienaar de familie van Abraham in de gedaante van Rebekka ontmoet:

(Gen 24:41): כי תבוא אל משפחתי
wanneer je komt naar mijn familie
(= 1e voorwaarde zoals gesteld door de dienaar)

1308

(Gen 24:45): רבקה יצאת וכדה על שכמה
Rebekka uitgaande en haar kruik op haar schouder

1308

Volgens de voorwaarde van Abraham had hij het meisje de bedoeling moeten vertellen om haar beslissing te vernemen. Maar dat zouden eerst op het laatst Laban en Rebekka's moeder doen:

(Gen 24:47): ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה
en ik deed de ring aan haar neus en de armbanden aan haar handen **969**

(Gen 24:58): ויקראו לרבקה ויאמרו אליה
en zij (haar broer en moeder) riepen Rebekka en spraken tot (vroegen) haar **969**

De dienaar overdekt haar alleen met kostbaarheden en genoeg mensen zouden er mee verdwijnen zonder nog iets van zich te laten horen. De dienaar blijft dan ook alleen bij de bron achter (Gen 24:30) en zou zonder terugkeer van de broeder van Rebekka = Laban volgens de eerste voorwaarde naar zijn opvatting een vrij en rijk man geweest zijn. En met Labans uitnodiging was die eerste verleiding nog niet voorbij want hij werd vorstelijk in "het vorstenhuis Milka":

(Gen 24:24): מלכה - Milka = "vorstin"

- ontvangen. Niemand wist dat niet hij de rijke en grote man maar Abraham dat was met hem slechts als dienaar of knecht of zelfs als slaaf overeenkomstig het hebreeuwse woord *ebed* (עבד). Precies het gedeelte van wel het horen van de familie van Rebekka van de man met de kamelen maar zoals Rebekka zelf het nog niet weten omtrent zijn identiteit geeft daarom in getalwaarde de zondvloed in het groot weer:

... ותנד לבית אמה כדברים האלה [29] **19090 = 23 x 830**
[33] וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד
אם דברתי דברי ויאמר דבר [34] ויאמר **= 83 x 230**
en zij (Rebekka) vertelde thuis bij haar moeder
en hij (de dienaar) sprak (gevolgd door: ik ben
Abrahams dienaar)

De getalwaarde 19090 is in de 83 van de zondvloed te verdelen met dan als tweede faktor de 230 van de heup van Abraham:

(Gen 24:9): ירך - heup **230** - **83 x 230: de zondvloed maal de heup**

- bij welke de dienaar krachtens handoplegging gezworen had. Uitgaande van de 830 van het "naar rechts of naar links gaan" (=> boven) is tweede faktor de 23 = de getalwaarde van het woord voor "zonde":

זטאה - zonde **23** - **23 x 830: zonde maal de zondvloed in het groot**

Samenvattend was de zondvloed = 83 voor de dienaar gelegen in de zonde = 23 tegen zijn eed met handen op de heup van Abraham = 230. Als zo vaak echter bij verzoeking leek de rechtvaardiging = 1 gelegen in het voorwendsel = 4 doordat ogenschijnlijk God zelf de looper voor het ingaan op de verleiding uitgerold had:

(Gen 24:31): בוא ברוך יהוה (Laban): kom, gezegende van Jahwe - geestelijk element = 1	263	} 1 : 4
(Gen 24:39): אלי לא תלך האשה אחרי misschien niet zal gaan de vrouw achter mij - uiterlijke omstandigheid = 4	1052 = 4 x 263	

Want Rebekka had reeds de sieraden en behoefde niet meer mee te willen gaan met de desondanks reeds als bij hogere bevestiging als "gezegende van Jahwe" bestempelde dienaar. Deze was nog geen aanhanger van Jahwe (=> onder) maar was wel "de God van zijn heer Abraham" beproevend op zijn God-zijn (Gen 24:12). En in zulke nog weinig stand-

vastige gemoedsgesteldheden dient zich in principiële kwesties meestentijds eerst de tegenstander Gods met schijnbevestigingen in de verkeerde richting aan en velen klemmen zich er graag aan vast. Oog in oog met de verleiding echter doet zich een dieper gewortelde karaktertrek van de dienaar gelden. Want hij kiest voor eerlijkheid en trouw aan zijn heer Abraham, als exact na het gedeelte van de 19090 = 23 x 830 = 230 x 83 de dienaar zich als de knecht van Abraham bekend maakt met een tekst met de getalwaarde 1909 als eenduidige afwijzing van de verleiding = 19090:

(Gen 24:33): **וַיִּשֶׁם** לַפְּנֵי וַיֹּאמֶר לֹא אֶכֶל עַד אִם דְּבַרְתִּי דְּבָרֶי * **1909 = 23 x 83**
 en hij (Laban) zette voor hem eten maar hij sprak: niet eet
 ik totdat ik sprak mijn woord **- 1/10e van 19090**

Direkt op dat als het ware "alle verzoeking van zich afschuddende" deel zegt hij:

ik (ben) de dienaar van Abraham:

עַבְדֵי אַבְרָהָם dienaar van Abraham	324 = 4 x 81	} 4 : 1
אֲנֹכִי ik	81	

- met welke drie zijn identiteit prijsgevende woorden de dienaar de in éénvier-verhouding weergegeven verering van Laban (=> boven) doorbreekt. Want overeenkomstig volgende versdeel was Laban de beslissende factor in alle gebeuren aldaar (Gen 24:60):

*en zij zegden Rebekka en spraken jij onze **zuster***

En dus wees tezamen met diens lofprijzing de dienaar met name een vorstelijk verblijf als rijk en voornaam mens af met zijn bekendmaking dat niet hij maar Abraham "de zegende van Jahwe" was. Zijn geestelijke existentie = zijn "IK" (אֲנֹכִי) = 1 was kern van zijn materiële existentie *als dienaar van Abraham* (עַבְדֵי אַבְרָהָם) = 4 en met dat bekennen koos hij voor het vervullen van zijn opdracht als dienaar van Abraham. Niet alleen wil hij nu overeenkomstig de eerste voorwaarde tot ontbinding van de eed naar zijn idee naar de familie van zijn heer gaan, maar ook wil hij om een vrouw voor zijn heer Jitzak dingen. En daarmee komen de tweede voorwaarde tot ontbinding van de eed *en* de tweede verleiding binnen het gezichtsveld.

Voor wat die tweede verleiding betreft valt een verdere afwijking op tussen het gebeurde en de berichtgeving van de dienaar, namelijk dat Rebekka zegt (Gen 24:24):

dochter van Bethuël IK, zoon van Nahor ...

- en de dienaar zonder het IK van Rebekka herhaalt (Gen 24:47):

dochter van Bethuël, zoon van Nahor ...

Overeenkomstig zijn tweede voorwaarde tot ontbinding van de eed ligt bij de dienaar de nadruk niet op het meisje maar op de familie van het meisje en vraagt hij haar zelfs niet haar naam maar naar haar ouders:

(Gen 24:24): **בַּת בְּתוּאֵל אֲנֹכִי** **922 = 1 x 922**
 dochter van Bethuël ik

(Gen 24:47): **וַאֲשַׁאֵל אֶתְּךָ וְאָמַרְתָּ בֵּת מִי אֵת** **1844 = 2 x 922**
 en ik vroeg haar en ik sprak:
 dochter van wie jij?

* het 1e woord lijkt te moeten zijn **וַיִּזְעַם** = "en werd voorgezeten" i.p.v. **וַיִּשֶׁם** = foutief "en hij zette voor". Aldus punkteerden de masoreten als qere, maar waarmee de getalwaarde 4 minder wordt. In alle manuscripten echter staat hetzelfde woord **וַיִּשֶׁם** en de getalwaarden 230 x 83 en 23 x 83 bevestigen haar juistheid. Want overeenkomstig de verzen ervoor zet *Laban* hem eten voor en met het "en werd voorgezeten" hangt het eind van het vers "en **hij** zei: spreek" in de lucht. Derhalve is Laban als onderwerp van het "en hij zette" vreemd grammaticaal benadrukt met twee jods of er bestond een werkwoord **יָשַׁם** met de betekenis "zetten". Vanwege Labans hebzucht (=> onder) gaat het er hier om dat met de bekendmaking van de dienaar als ondergeschikte het met de loyaliteit van deze een dominante rol spelende Laban (=> links) snel gedaan had kunnen zijn. De gewetensvolle nauwgezetheid van joodse schriftgeleerden om slechts qeri aan te brengen en geen letters te veranderen wierp o.a. hier zijn vruchten af.

De 1 x 922 van "dochter van Bethuël ik" geeft de zekerheid van haar vastbeslotenheid weer en de 2 x 922 van zijn vragen naar de ouders van Rebekka geeft de onzekere "wel-niet"-faktor van indirect betrokkenen weer. Want overeenkomstig haar omleggen van de sluier eerst bij het zien van Jitzak (=> onder) was zij een persoonlijkheid met haar mening als doorslaggevende faktor en derhalve vergrootte zich de kans tot ontbonden zijn van de eed door niet haar maar haar familie te bevragen:

(Gen 24:24): בת בתואל אנכי 922 = **1 x 922**
dochter van Bethuël ik

(Gen 24:49): אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו 1844 = **2 x 922**
wanneer jullie (de broer en ouders van Rebekka)
zijt doende genade en trouw aan mijn heer, vertelt

Echter zeggen de ouders niet te kunnen beslissen maar bij de klaarblijkelijk hogere leiding zich neer te leggen:

(Gen 24:50): רע או טוב [51] הנה רבקה לפניך קח ולך 1909 = **23 x 83**
ותהי אשה לבן אדניך
(niet kunnen wij zeggen): boos of goed. Zie Re-
bekka voor je, neem en ga en zij zij vrouw voor
de zoon van je heer

En dat antwoord met de getalwaarde 1909 paste sluitend op het weerstaan van de verleiding door de dienaar = 1909 (=> boven) en zo had de dienaar moeten doen naar de woorden "zie Rebekka voor jou" en "neem en ga heen" (Gen 24:51). Maar daarop speelt weer de verleiding op en de dienaar en zijn mensen eten en drinken en overnachten (Gen 24:54) en doen daarmee de zaak weer onzeker worden. Want de familie van Rebekka was overeenkomstig hun antwoord "niet kunnen wij je zeggen" (Gen 24:50) alleen overrompeld geweest en had niet echt beslist. Men kan nu eenmaal met de door God gegeven persoonsgebonden tekenen anderen hooguit "overdonderen" maar niet overtuigen, als instemmingen buiten de wil om nooit standvastig zijn. De dienaar had niet volgens Abrahams opdracht Rebekka zelf gevraagd en daarom bleek de volgende dag niets vast te staan:

(Gen 24:21): ההצליח יהוה דרכו 404
(en zag de knecht toe): of liet slagen Jahwe zijn weg **de vieren van al-**

(Gen 24:50): לא נוכל דבר אליך 404
we kunnen je niets zeggen **leen de materie**

Jahwe had zijn weg nog niet doen slagen en zo werd de zekerheid "daar Jahwe liet slagen mijn weg" tot een vragen om "te mogen gaan":

(Gen 24:56): ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני
en hij sprak tot hen: niet vertraagt mij **daar Jahwe liet slagen mijn weg:**
zendt mij heen en ik wil gaan naar mijn heer

שלחוני 404
zendt mij heen

Overeenkomstig de tweede voorwaarde tot ontbonden zijn van de eed naar voorstelling van de dienaar diende zich de weigering van de familie als tweede mogelijkheid aan om een vrij en rijk man te worden en inderdaad begonnen de moeder en broeder van Rebekka terug te krabbelen. Als haast te voorspellen wilden zij de dienaar met zijn schatten en hun dochter bij zich houden en daarmee zou het leven van de dienaar eerst echt plezierig worden. Ook het gedeelte van de keuze van de familie van Rebekka vanaf de vraag van de dienaar om toe te stemmen of niet tot en met het terugkrabbelen van Laban en de moeder van Rebekka heeft derhalve als gezamenlijke getalwaarde 19090 (Gen 24:49):

אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא
הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל ... [55] ויאמר
אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך
[49] wanneer jullie zijn doende genade en waarheid aan mijn
heer ... [55] en sprak haar broer en haar moeder: zij moge blij-
ven het meisje met ons dagen of tien; daarna moge zij gaan

19090 = **23 x 830**

= **230 x 83**

Nog één keer diende zich de mogelijkheid aan om op gerechtvaardigde wijze een vrij mens te worden:

- (Gen 24:3): ואשביעך **409**
en ik zal je laten zweren
- (Gen 24:56): ויהוה הצליח דרכי **409**
daar Jahwe liet slagen mijn
weg (maar niet echt)

Echter wijst de dienaar met zulk een besliste "houdt mij niet op" de geboden kans af dat dan eindelijk Laban en zijn moeder hun zuster en dochter zelf vragen. Weliswaar vroeg niet hij het meisje zelf, maar God komt de oprechte in zijn verleidingen tegemoet en zo vroeg Rebekka's familie alsnog haarzelf. En met haar iedere twijfel uitbannende instemming is *de voorwaarde van Abraham* tot ontbonden zijn van de eed vervallen en zijn de verleidingen voorbij. Niet buite de dienaar de gelegenheden uit en dan steeds doet de Almachtige de werkelijkheid zich ten gunste van de nog wankelmoedige voegen. Want de dienaar handelde trouw naar de gang van zaken en trachtte deze niet naar eigen hoop en wensen te forceren:

men vergelijk de situatie met iets te moeten doen waar men tegenop ziet, zoals een moeilijk bezoek afleggen. Men loopt niet langzamer naar het station om de trein te missen, maar gaat ook niet rennen omdat hogere beschikking men niet zelf waar hoeft te maken. Zo ook stapt men niet op de verkeerde plek uit om de aansluitende trein te missen maar loopt ook niet de trein door om dichterbij de onderdoorgang naar het andere perron uit te komen. Men blijft eerlijk en hoopt alleen dat de wil Gods anders zal zijn. Op dezelfde wijze handelde de dienaar, wanneer ook met accent op het niet zelf waar hoeven maken door een moeilijk teken te vragen, door bij de bron te blijven staan en door na toezegging niet meteen "het ijzer te smeden toen het heet was"

Niet rechtvaardig is eerst wie boven alle verleiding staat maar wie naar eerlijkheid blijft handelen. Hem komt God altijd tot vervulling van opdracht tegemoet:

- (Gen 24:10): ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור **1374**
en hij (de knecht) stond op en ging naar Aram
Nahariem naar de stad van Nahor
- (Gen 24:45): והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה **1374**
en zie: Rebekka uitgaande en haar
kruik op haar schouder

- en van zijn nog wankelmoedige neigingen tot afwijken weerhoudt God hem. En zijn onzekerheid wordt tot zekerheid wanneer niet bewust hij in een andere richting dan die van de opdracht tegenstreeft:

- (Gen 24:47): בת בתואל אנכי **922** - **zekerheid**
dochter van Bethuël IK (=> boven)
- (Gen 24:47): ואשאל אתה ואמר בת מי את **2 x 922** - **onzekerheid door**
en ik vroeg haar en ik sprak: **het zich richten op**
dochter van wie jij? **ouders** (=> boven)
- (Gen 24:49): אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו **2 x 922** - **onzekerheid door**
wanneer jullie zijt doende genade en trouw **het zich richten op**
aan mijn heer, vertelt **de ouders**
- (Gen 24:63): וישא עיניו וירא והנה גמלים באים **922** - **zekerheid**
en hij (Jitzak) sloeg op zijn ogen en hij zag
en zie kamelen komende

Door zich naar het corrigeren Gods te richten week bij de dienaar de verleiding voor de overtuiging en werd zijn nieuwe gezindheid een onwankelbare. Overeenkomstig de tien kamelen vervulde de dienaar zijn opdracht van begin af aan naar volledigheid en vroeg hij een teken van volledige toewijding (=> onder). Begrijpelijkerwijs schemerde hem derhalve op zijn heenreis de vrijheid in welstand als een adembenemende toekomst boven de horizon voor het geval anderen anders zouden handelen. Voor de vervulling van het gevraagde teken geloofde hij nog niet in de God van Abraham (=> onder) en toch trachtte hij niet een negatieve beslissing van Rebekka en haar familie in de hand te werken. Tien kamelen nam de dienaar = "met volledige toewijding aanvaardde hij zijn opdracht" en ook een vrouw van eenzelfde volledige toewijding meende hij alleen huwelijkskandidaat voor Jitzak te kunnen zijn. Want met de getalwaarde van één kameel (גמל) = 73 hebben tien kamelen niet grammatikaal maar wel aritmetisch volgens 10×73 de waarde **730** en ook zo behelsde de vraag van de dienaar "om hem wat water te laten drinken" de eigenlijke vraag om naar de volledige toewijding = "de tien kamelen" ook "de tien kamelen te drinken te geven":

(Gen 24:17): ויאמר הגמליאני נא מעט מים מכדך 730 = 10 x 73
en hij sprak laat mij drinken toch een
weinig water uit jouw kruik

En overeenkomstig die bedoeling toonde Rebekka eenzelfde volledige toewijding. De dienaar was in zulk een mate op het volbrengen van zijn opdracht ingesteld dat zelfs niet echt willende mensen zich in eerste instantie gewonnen gaven:

(Gen 24:10): עשרה גמלים 698
tien kamelen - volledige toewijding

(Gen 24:50): לא נוכל דבר אליך רע או טוב 698
niet zijn wij in staat te spreken tot
je kwaad of goed

En ook Rebekka bleef ondanks de foute aanpak van de dienaar tegen de terugkerende onwil van haar broer en moeder in bij haar overtuiging:

(Gen 24:58): ותאמר אלך 698
en zij sprak: ik wil gaan

Waar aldus er drie *vanuit een geestelijke instelling* meewerkten:

de dienaar en Bethuël en Rebekka

- is 3×698 werd Laban door de kostbaarheden aan de handen van zijn zuster (Gen 24:30) oftewel door alleen materiële overwegingen tot eenzelfde bereidheid gedreven:

(Gen 24:31): למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים 2094 = 3 x 698
waarom staat je buiten terwijl ik opruimde het huis en
een plaats voor de kamelen

Laban had de geest en instelling van de "achterblijver Nahor" als in het 29e hoofdstuk van de thora beschreven (=> 29e hfdst).

c. Jitzak en de bron Lahai-Roi

De verleidingen voor de dienaar waren groot en daarmee was zelfs diens terugkeer alles behalve zeker. Jitzak stond derhalve de onderneming van de dienaar "met alles van zijn vader Abraham in diens hand" (Gen 24:10) als een groot gevaar voor ogen en aldus kam hij terug "van een gang naar de bron Lahai-Roi" (Gen 24:62). God had Hagar daar gered (Gen 16:14) voor haar terugkeer naar Sarai en Jitzak wist dat. Dus kwam hij net terug van het "nadenken" of "mediteren" (שיח, שוח) omtrent een gevaar waarvan ook hij door God hoopte gered te worden. Want een nadenken "tegen het wenden van de avond" (Gen 24:63

- (לפנות ערב) is een "piekeren" en in dit geval een obsessief overwegen of wel de dienaar overeenkomstig zijn eed zou volbrengen. Met elke dag van diens uitblijven hield Jitzak de gedachte sterker in zijn greep of wel de dienaar overeenkomstig de "gang naar de bron Lahai-Roi" zijn *sjaba* = "zweren" en ook "zeven" = 7 zou volbrengen = *gamal* (גמל) (= > boven) = 73:

(Gen 24:62):	מבוא באר לחי ראי gang naar de bron Lahai-Roi	511 = 7 x 73
	גמל - kameel, volbrengen	73
	שבע - zweren (verbum), zeven (getal)	7 - de dienaars eed aan Abraham

Het verloren gaan van de bezittingen van zijn vader "zou het familiebedrijf ruïneren" en vanwege die wurgende onzekerheid plachtte Jitzak 's-avonds naar de bron van de hulp Gods aan Hagar te gaan. De gelijke getalwaarden van de naam Hagar (הגר) = 208 en van de naam Jitzak (יצחק) = 208 geven zijn gedachten weer dat "voor God zij toch minstens gelijk zouden moeten zijn". Bij de bron Lahai-Roi had Hagar overeenkomstig haar naamsgeving van die bron redding gevonden en bij die bron zou toch ook hij redding moeten vinden. In het licht van die wanhoop is het tekstdeel te begrijpen (Gen 24:63):

en hij hief zijn ogen op en zie kamelen komende

d. De leiding Gods

De dienaar had van Abraham geleerd hoe geest te onderkennen, want hij wilde een volledige toewijding *vanuit eigen beweging* zien:

(Gen 24:14):	ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך en zal zeggen drink en ook je kamelen laat ik drinken zij welke u bestemde voor uw knecht	2480 - Abraham (אברהם) = 248
--------------	---	--

Voor het doen van zijn opdracht twijfelde de dienaar aan de God van Abraham = "Jahwe = 26 x Elohiem = 86" en had hij "alvast een beter plan klaarliggen":

(Gen 24:5):	אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת misschien niet wil de vrouw om te gaan achter mij naar dit land	2236 = 26 x 86 - Jahwe (יהוה) = 26 x Elohiem (אלהים) = 86
(Gen 24:5):	ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם zal ik niet met zekerheid terugbrengen (= kan ik maar niet beter terugbren- gen) uw zoon naar het land van welke u uittrok van daar?	2807 5043 = 3 x 41 x 41

De getalwaarde 3 x 41 x 41 geeft weer dat de dienaar alleen aan het nakomelingschap van Abraham dacht. Want de getalwaarde 41 is die van de moeder (אם) = 41 en daarmee die van het moederschap en uiteraard kende de dienaar de zorg van Abraham omtrent zijn nazaad in verband met de belofte (= > 25e hfdst). De dienaar dacht aan de kwantiteit en niet aan de kwaliteit, als vaak men niet kieskeurig trouwt om kinderen te krijgen = een vorm van "telen" = één van de redenen in deze tijd van overbevolking. Het door de dienaar geciteerde antwoord van Abraham drukt daarom uit dat het voorstel van de eerste slechts een werelds moederschap inhield:

(Gen 24:37):	לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני niet zul je nemen een vrouw voor mijn zoon van de dochters van de Kanaäniet	1640 = 40 x 41 - moederschap = 41 x het wereldse denken = 40
--------------	--	---

De dienaar had dat begrepen en zo vraagt hij God:

(Gen 24:44): **גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני =>**

(Gen 24:44): **גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב** 1640 = **4 x 410**
(zijn gestelde voorwaarde): ook jij
drink en ook voor jouw kamelen wil
ik scheppen

(Gen 24:44): **הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני** 1040 = **4 x 260**
zij de vrouw welke bestemde Jahwe voor
de zoon van mijn heer

- **het "goddelijke moederschap" = Jahwe = 26(0) x moeder = 41(0) = het gevraagde teken**

En Sara noemt hij in de vorm:

(Gen 24:36): **שרה אשת אדני** 1271 = **31 x 41**
Sara de vrouw van mijn heer

- **goddelijk (א) = 31 moederschap (אם) = 41**

- waar het om het land van belofte Kanaän en daarmee om een geestelijk nageslacht ging:

(Gen 24:3): **לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני** 2850 = **15 x 190**
אשר אנכי יושב בקרבו
niet zul je nemen een vrouw voor mijn
zoon van de dochters van de Kanaäniet
(bij) welke ik wonend ben in zijn midden
- **Jah(we) (יה) = 15 maal Kanaän**
(כנען) = 190

De dienaar had als gezegd aanvankelijk geen vertrouwen in een zorgen Gods:

(Gen 24:5): **ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם** 2807
kan ik maar niet beter terugbrengen uw zoon naar
het land van welke u uittrok van daar?

Zijn overtuiging veranderde echter bij het zien *dat de God van Abraham overeenkomstig Abrahams wensen* voor een vrouw *uit zijn familie* (Gen 24:4) gezorgd had:

(Gen 24:47): **בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם** 2807
הנזם על אפה והצמידים על ידיה
(en Rebekka sprak): dochter van Bethuël (ik) zoon
van Nahor welke baarde hem Milka en ik legde de
ring aan haar neus en de ringen aan haar handen

Evenals later Jakob (=> 28e hfdst) testte de dienaar God uit en dat is goed. Want zo weet men dat niet met beelden van steen en hout en in deze tijd niet met fictieve godsvoor- stellingen van anderen maar met de levende God zelf men van doen heeft. Aldus prees de dienaar de God van Abraham zelfs niet reeds na het doen van Rebekka naar zijn aan God gevraagde teken maar eerst na haar bekend maken dat overeenkomstig het ver- langde van Abraham (Gen 24:4) zij een telg uit diens vaderhuis was. Eerst dan was voor de dienaar zeker dat de volkomen God van Abraham in volkomenheid gezorgd had.

Geleid worden wil echter niet zeggen dat niet zelf men alert moet blijven:

(Gen 24:27): **אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני** 947
mij op de weg leidde Jahwe naar het huis van
de broeder van mijn heer

(Gen 24:33): **עד אם דברתי דברי** 947
(niet wil ik eten) totdat ik gesproken heb
mijn woord

En leiding wil ook niet zeggen dat men "gewoon kan nemen wat men zich van hogerhand toegewezen ziet of waant". Volgende citaten omschrijven de jonge vrouw als door de dienaar voor God gespecificeerd en het verzoek bij de ouders ondanks de hogere toewijzing:

(Gen 24:33): העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא
מעט מים מכרך **2511 = 3⁴ x 31**
(en moge zijn dat): de jonge vrouw de uitgaande
om water te scheppen en ik zeg tegen haar geef
mij toch een weinig water uit je kruik (vers 44: en
dat dan ze dit en dat zal doen) **- God (אֱלֹהִים) = 31**

(Gen 24:49): ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי
לי ואם לא הגידו לי **2511**
en nu wanneer jullie zijn makende gunst en trouw
aan mijn heer vertelt mij en wanneer niet vertelt mij

Want om Rebekka te verkrijgen volstond niet de vervulling van zelf gestelde voorwaarden, waar ook de tegenstander zulke vervult (= > boven). Niet reeds op tekenen maar eerst via tevens de gangbare weg der dingen is uit de hand Gods te verkrijgen. Want God spreekt *door de reële gang der dingen van zijn schepping* en niet door wonderen en tekenen en vervullingen van zelf gestelde ideeën en zo ook is het wel of niet verkrijgen van de in iedere tijd en aangelegenheid anders zijnde vergunningen en toestemmingen aanwijzing van het wel of niet een zaak Gods zijn. Alhoewel in dit geval de wil van Rebekka maatgevend was en de dienaar "aan de verkeerde kant begon", was toestemming van naaste familie tot verwerven van een bruid in die tijd meestal niet te omzeilen.

Eerst de vervulling Gods = de werkelijkheid doet het spreken Gods van de menselijke inspiratie onderscheiden:

(Gen 24:45): אני טרם אכלה לדבר אל לבי **675 = 15 x 45**
ik nauwelijks had ik geëindigd met
te spreken in mijn hart (tot vragen
van het teken)
- Jah(we) (יה) = 15 maal de mens adam (אדם) = 45

De dienaar prees God op de vervulling van zijn teken:

(Gen 24:48): ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם **1015**
en ik prees Jahwe, de God van mijn heer Abraham

Echter rende één betrokkene naar de bron om zonder het te weten vanuit innerlijke toewijding het teken van de dienaar te vervullen:

(Gen 24:20): ותרץ עוד אל הבאר **1015**
en zij (Rebekka) rende nogmaals naar de bron

En een tweede betrokkene rende vanuit geldzucht naar de bron:

(Gen 24:29): וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין **1015**
en rende Laban naar de man buiten bij de bron

Met andere woorden moest de dienaar toch afwachten of toewijding = 1015 of geldzucht = 1015 de overhand zou krijgen. Want Labans instelling en die van zijn moeder maakte hen onbetrouwbaar:

(Gen 24:49): אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי
לי ואם לא הגידו לי **2030 = 2 x 1015**
wanneer jullie zijn doende goedheid en waarheid
aan mijn heer, vertelt mij en wanneer niet vertelt mij

Is derhalve materialisering = 4 = de werkelijkheid eerst de leiding Gods zo staat desondanks het vragen aan God = het gebed = 1 aan de basis van de vervulling Gods:

(Gen 24:12):	הקרה נא לפני היום laat wedervaren toch voor mij heden ten dage	592 = 1 x 592
(Gen 24:51):	הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לך אדניך כאשר דבר יהוה zie Rebekka voor jou. Neem en ga en zij mo- ge zijn vrouw voor de zoon van uw heer zoals sprak Jahwe	2368 = 4 x 592

Voor alles echter had Abraham vertrouwd en ging overeenkomstig zijn woorden alles in vervulling:

(Gen 24:37):	לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו niet zul je nemen een vrouw voor mijn zoon van de dochters van de Kanaäniet bij welke ik wonend in zijn land	2833
(Gen 24:45):	והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב en zie: Rebekka uitgaande en haar kruik op haar schouder en zij daalde af naar de bron en zij schepte water	2833
(Gen 24:38):	אל בית אבי תלך ואל משפחתי naar het huis van mijn vader zul je gaan en naar mijn familie	1781
(Gen 24:19):	גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת ook voor uw kamelen wil ik water scheppen totdat zij opgehouden hebben met drinken	1781
(Gen 24:30):	וכשמעו את דברי רבקה אחתו en als hij hoorde de woorden van Rebekka zijn zuster (werd ook Laban gewillig)	1781
(Gen 24:4):	כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק maar naar mijn land en naar mijn familie zul je gaan en zult nemen een vrouw voor mijn zoon, voor Jitzak	2519
(Gen 24:59):	וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה en zij lieten gaan Rebekka hun zuster en haar dienstmaagd	2519
(Gen 24:38):	אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי veeleer naar het huis van mijn vader zul je gaan en naar mijn familie	1853
(Gen 24:17):	וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמליני נא מעט מים מכרך en liep de knecht om haar te ontmoeten en hij sprak: laat mij slurpen toch wat water uit je kruik	1853
(Gen 24:37):	לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני niet zul je nemen een vrouw voor mijn zoon van de dochters van de Kanaäniet	1640
(Gen 24:44):	גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב ook jij: drink! en ook voor je kamelen wil ik water scheppen (vervulling van teken)	1640
(Gen 24:8):	את בני לא תשב שמה mijn zoon niet zal je terugbrengen naar daar	1541
(Gen 24:20):	ותער כדה אל השקת en zij goot uit haar kruik in de drinkbak (vervulling van teken)	1541
(Gen 24:40):	ממשפחתי van mijn familie (zal je een vrouw nemen)	878
(Gen 24:20):	ותשאב לכל גמליו en zij schepte voor al zijn kamelen (vervulling van teken)	878

(Gen 24:8): רק את בני לא תשב שמה **1841**
alleen mijn zoon niet zal je
terugbrengen daar heen

(Gen 24:22): כאשר כלו הגמלים לשתות **1841**
als hadden beëindigd de ka-
melen om te drinken (wist
de dienaar dat Abrahams ge-
loof waar bleek te zijn)

e. De dienaar en de bond Gods met Abraham

Rebekka gaf zich veel moeite voor een volledig vreemde man en de reden daartoe is te vinden in een van de vorige hoofdstukken van de thora. Gen 15:2 namelijk vermeldt de naam van de dienaar = "Eliëzer" met getalwaarde **318** en overeenkomstig Gen 14:14 versloeg Abraham zijn vijanden "met **318** huisgeborenen" oftewel met behulp van de "hulp Gods Eliëzer".

אליעזר Eliëzer **318**
"God zal helpen" (אל יעזר)
"God van de hulp" - אל met parag. jod (י)
"mijn God helpt" (אלי עזר), "mijn God zal helpen" (אלי יעזר)

Rebekka ontwaarde derhalve in Eliëzer een gelijke geest van toewijding als van haarzelf = de geest van de sabbat van Eliëzer = 7 x 318:

(Gen 24:18): ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו **2226 = 7 x 318 (Eliëzer = 318)**
en zij (Rebekka) haastte zich en liet
zakken haar kruik op haar hand en
zij liet drinken hem **- de eerste door de dienaar gestelde voorwaarde**

(Gen 24:20): ותרוץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו **2226 = 7 x 318 (Eliëzer = 318)**
en zij rende nogmaals naar de bron om water te
scheppen voor al zijn kamelen **- de tweede door de dienaar gestelde voorwaarde**

Eliëzer had weliswaar tot op het moment van de ontmoeting niet voor de God van Abraham gekozen, maar hij was als zovele niet bewust gelovige maar wel oprechte mensen een hulpvaardig en betrouwbaar en aldus als hulp voor anderen van hoger hand inzetbaar mens. Ondanks zijn ontvankelijkheid nog voor verleidingen stond bij hem het geluk van anderen voorop:

(Gen 24:42): ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם **2455**
אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה
en ik kwam vandaag naar de bron en sprak: Jahwe God
van mijn heer Abraham, wanneer u zijnde toch gelukken
latend mijn weg (op) welke ik gaande op haar

(Gen 24:67): ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי **2455**
לו לאשה
en bracht haar Jitzak naar de tent van Sara zijn moeder
en werd Rebekka hem tot vrouw

- en mensen van eenzelfde instelling voelen dat. Eliëzer was realistisch in woord en daad en kon aldus alleen op grond van eigen godservaring geloven. Eerst na zijn wonderbaarlijke geleid zijn en niet op grond van de woorden van anderen en zelfs niet op die van Abraham werd uit de onbewuste sabbatsmens Eliëzer = 7 x 318 (=> boven) de bewuste sabbatsmens Eliëzer:

(Gen 24:48): ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם
 en ik boog mij en ik wierp mij neder voor Jahwe en ik prees Jahwe de God van mijn heer Abraham 1908 = **6 x 318**
Eliëzer (אליעזר) = 318

De 6 x 318 is met de zich neerwerpende "ik" = Eliëzer = 318 ook 7 x 318. Voor zijn reis moest Abraham de dienaar nog laten zweren bij de God van niet alleen de hemelen maar van ook de aarde (Gen 24:3), waar de "Eliëzer van Damaskus" (Gen 15:2) = de "Eliëzer van uit een land van materiële godsvoorstellingen en afgodsbeelden" niet de *gestalteloos onzichtbare* God van de hemelen kende:

(Gen 24:3): ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ
 en ik wil je laten zweren bij Jahwe, de God van de hemelen en de God van de aarde 1226 = **2 x 613**

Maar als dan de dienaar alles naar Abrahams geloof in een niet met ogen zichtbare God had zien komen, was overeenkomstig zijn uitspraak daarop de visualisering "God van de aarde" = "één 613 van de 2 x 613" niet meer nodig:

(Gen 24:27): ברוך יהוה אלהי אדני אברהם
 gezegend Jahwe God van mijn heer Abraham 613 = **1 x 613**

Die uitspraak volgde nadat hij zich voor Jahwe had neergeworpen:

(Gen 24:26): ויקד האיש וישתחו ליהוה
 en boog de man en wierp zich neer voor Jahwe en sprak 1222 = **2 x 611**
thora (תורה) = 611

De getalwaarde van dat **26e** vers bedraagt 1222 = 2 x 611 = 2 x de thora en dus was de leer van de God van de hemelen = 611 en de leer van de God van de aarde = 611 = tezamen 2 x 611 ook de leer van de dienaar geworden. En tussen dat zich neerwerpen en het zegenen van de God van Abraham bevond zich onvermijdelijk de bond Gods nu ook voor de dienaar, als ook qua getalwaarde tussen de factoren van het zich neerwerpen = 611 en het zegenen van de God van Abraham = 613 zich de bond Gods = 612 bevindt:

ברית (de) bond **612**

Deel van de bond Gods met zijn volk werd de dienaar omdat voor de zoon van zijn heer hij zich volledig en met weerstaan van alle verleiding had ingezet. En die verleidingen had hij weerstaan ondanks dat door Jitzaks "ver overtijdse geboorte" hem getuige Gen 15:2 de erfenis van Abraham was ontgaan. Steeds doet eerst de toewijding als van Abel tot God en medemens (=> 4e hfdst) tot de bond Gods met Abraham toetreden, als alleen door te naderen men "deel kan worden van". De dienaar stelde niet als Kaïn (=> 4e hfdst) zichzelf op de voorgrond maar was dienaar als allen dienaar behoren te zijn. En juist daardoor werd hij erfgenaam samen met en op gelijke voet met Jitzak als de aan het geboortjaar van Jitzak gelijk zijnde getalwaarde van de voluit geschreven getalwaarde **318** van de naam "Eliëzer" het aangeeft:

(Gen 14:14): שמנה עשר ושלש מאות
 driehonderdenachtien **2048** (2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2)

- Jitzak geboren 100 jaar na de geboorte van Abraham in het jaar 1948 = 2048

Voor Jitzak was Eliëzer als erfgenaam teruggetreden (Gen 15:2) = "het zijn IK = 1 in het teken van zijn materiële existentie = 4 als dienaar van Abraham stellen" (=> boven):

(Gen 24:34): עבד אברהם אנכי dienaar van Abraham ik	405 - een vorm van de mens adam = 45
עבד אברהם dienaar van Abraham	324 = 4 x 81
אנכי ik	81

} **4 : 1**

- en daarom maakte God hem tezamen met Jitzak erfgenaam. Anders dan de leer van zaligsprekers als Enos (=> 5e hfdst) doet alleen de innerlijk overgave tot de bond Gods toetreden.

Lidmaatschap van de bond Gods met Abraham doet echter ook tot godstrijder worden (=> 16e hfdst) en dat is eveneens met betrekking tot Eliëzer terug te vinden. Want men kan de tegenstander Gods alleen doorgronden en weerstaan vanuit een andere instelling dan die van de tegenstander zelf (=> 4e hfdst). Het weerstaan van de verleidingen door oprecht te blijven doet de tegenstander en diens spreekbuis de *nachasj* leren doorgronden. De slang "nachasj" als spreekbuis van de tegenstander en het gezalfd zijn "mesjiach" als spreekbuis Gods hebben de gelijke getalwaarde 358 (=> 3e hfdst) en zo zijn ook *beide sprekkenden* met de gelijke getalwaarde 359 weer te geven:

נחש	slang	358
שטן	satan	359

משיח	(het) gezalfde (mesjiach)	358
(Gen 24:27):	אלהי אדני אברהם God van mijn heer Abraham	359

Met de "God van mijn heer Abraham" met dezelfde waarde als de satan = 359 had de dienaar ook een passend antwoord op die ene achter de slang *nachasj* van zijn verleidingen verkregen en was hij godstrijder = Israël geworden. Want die laatste naam werd weliswaar eerst Jakob gegeven, maar niet omdat Jakob de eerste godstrijder was. Want ook Abraham reeds doorschouwde het wezen van de tegenstander:

יעקב	- Jakob, de godstrijder	182
לאה	- Lea, de godstrijdster (=> 29e hfdst)	36
יהודה	- Juda, drager van de goddelijke naam Jahwe en erfdrager van de scepter (Gen 49:10)	30
אברהם	- Abraham	248

- en onderging en weerstond diens volledige tegenstand:

(Gen 25:7):	ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים en dit de dagen van de jaren van het leven van Abraham welke hij leefde: 175 jaren	3590
	- de tegenstander satan (שטן) = 359 in het groot = 3590	

En in het kielzog van diens leer (=> boven) doorschouwde en weerstond ook diens dienaar de verleidingen.

f. Rebekka en de neusring en de armbanden

Ook Rebekka was onvoorwaardelijk in haar toewijding en derhalve een vrouw van hoog geestelijk gehalte. Daarom is de faktor 19 van de getalwaarden van de zijde *tsefa* = 190 = Eva = 19 = "de ene zijde en helft van de mensheid" (=> 2e hfdst) en van Kanaän als de "wederhelft Gods" = 190 ook met betrekking tot haar in dit hoofdstuk terug te vinden:

(Gen 24:14): והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה
 שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה
 אדע כי עשית חסד עם אדני
 en moge zijn dat het meisje tot welke ik zal zeggen: neig toch
 je kruik opdat ik drinke en zij zal zeggen: drink en ook je kame-
 len zal ik laten drinken - zij bestemde u voor uw dienaar, voor
 Jitzak en daaraan zal ik weten dat u deed genade aan mijn heer

$$5833 = 19 \times 307$$

רבקה Rebekka

307

Getuige haar ontvreemding van de zegen van Esau (=> 27e hfdst) had zij weliswaar nog niet het geestelijke niveau van Sara bereikt, maar waar zij volledig naar het door de die- naar gevraagde teken handelde strookten haar geest en instelling geheel met die van Sa- ra:

(Gen 24:14): ואמרה שתה וגם גמליך אשקה
 en ze sprak: drink en ook jouw
 kamelen laat ik drinken

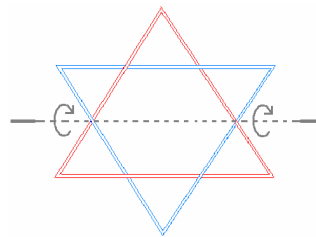
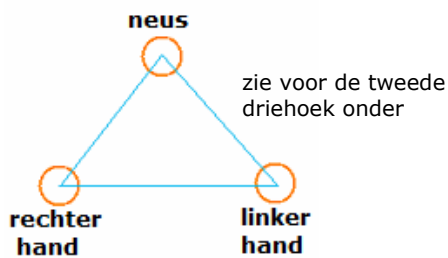
$$1515 = 3 \times 505$$

(Gen 24:52): ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם
 וישתחו ארצה ליהוה
 en het was als hoorde de knecht van Abraham
 hun woorden dat hij boog ter aarde voor Jahwe

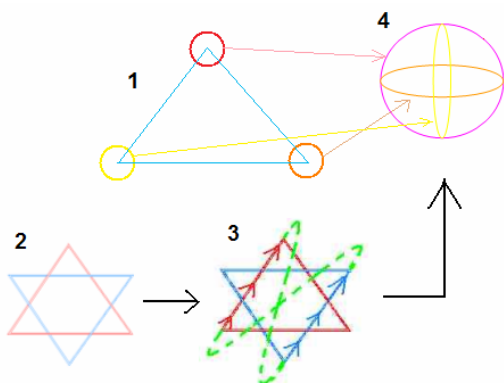
$$3030 = 6 \times 505$$

- Sara (שרה) = 505

De getalwaarden zijn opnieuw in davidstervorm en zo ook de ring aan de neus van Re- bekka (Gen 24:47) en de armband aan haar handen (Gen 24:22), welke de dienaar na haar doen naar het gevraagde teken en na haar zich bekendmaken als familie van Abraham haar aanlegt. Want ten eerste vormen de drie ringen aan neus en linker en rechter hand een driehoek en als uiteengezet (=> 1e hfdst) komen de twee driehoeken van de davidster scharnierend vanuit één en dezelfde oerdriehoek te voorschijn:

En ten tweede vormen de ringen zelf een driedimensionale bol, als vanwege het in elkaar overgaan van de punten van de davidster in het midden van die ster de drie maal twee parallelle lijnen in werkelijkheid drie cirkels zijn (=> 1e hfdst). Deze drie cirkels vormen zo- wel een bol als een dimensieloze punt als weergave van de schepper als oorsprong en eindpunt van alle zijn en zo ook als start- en eindpunt = "de punten van de davidster", want in de schepping als eenheid eindigt niets en eindigen zo ook niet de punten van de davidster in het niets. Aldus vormen de drie ringen van neusring en polsringen zowel de driehoeksvorm als de bolvorm van de davidster:

De drie ringen van Rebekka

De drie maal twee parallelle lijnen van de davidster (2) vormen ringen of cirkels (3) en deze vormen een bol (4) en tevens een dimensieloze punt als oorsprong van het zich bolgewijze uitbreiden van alle ruimte. De drie ringen van Rebekka (1) geven zowel de driehoeken (1-2) van de davidster als de bolvorm (4) weer. Zie verder "TuW" Jakob ben Luria en het 1e hoofdstuk van dit boek

Kern van het door de dienaar gevraagde teken was het ongevraagd naar kenbaarheid al het nodige doen van de toekomstige vrouw voor Jitzak, als zo *zij ook de kamelen zou laten drinken*. Op Rebekka's doen overeenkomstig dit teken legde de dienaar haar het goud ten teken aan dat *haar volledige dienstbaarheid* "puur als goud" was:

(Gen 24:14):	ו גם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק en ook jouw kamelen wil ik laten drinken - zij bestemde u voor uw knecht, voor Jitzak	1761
(Gen 24:22):	זהב בקע משקלו goud een halve sjekel zijn gewicht	662
(Gen 24:22):	עשרה זהב משקלם tien goudsjekels	1099
		<hr/>
		1761

Met dat goud = "de materie als substantie Gods" (=> 2e hfdst) komt de ene driehoek van de drie materiële scheppingsdagen te voorschijn (Gen 2:12):

en het goud van dat land (= de materiële wereld) is goed

De tweede driehoek komt bij optellen van de getalwaarden van de neusring en van de armbanden in enkelvoud:

נזם	- neusring	97
צמיד	- armband (links)	144
צמיד	- armband (rechts)	144
		<hr/>
		385

- in de vorm van de gestalteloze "Jahwe de God van mijn heer Abraham" oftewel als de driehoek van de tijdloze drie scheppingsdagen te voorschijn:

(Gen 24:12/27/42/48):	יהוה אלהי אדני אברהם Jahwe de God van mijn heer Abraham	385
-----------------------	--	------------

De benoeming "Jahwe de God van mijn heer Abraham" komt alleen in dit hoofdstuk en hier dan vier maal voor en zo verschijnt hier anders dan overeenkomstig de drie immateriële scheppingsdagen en vier materiële scheppingsdagen (=> 1e hfdst) te verwachten het materiële in de vorm van het drievoud van de drie ringen van Rebekka en het geestelijke in het viervoud van vier maal "Jahwe de God van mijn heer Abraham". Maar Rebekka's handelen was een *geestelijk handelen* en daarin werd *de schepper zichtbaar*. En alle materie is goddelijke materie = goud = "kracht + vorm als produkten van de geest", als geest aan de basis van de materie staat (=> 1e hfdst). De twee driehoeken van de materiële en de immateriële schepping zijn één en dezelfde en zo vertoont de eenheid Gods dan de materiële en dan de geestelijke zijde = "een keren als van de lijn van het cijferteken acht (8)". Niets in zowel het zichtbare als in het onzichtbare is de Alomvattende blijvend te ontvreemden en "alles keert tot de existentiebodem *adama* terug" (=> 2e hfdst).

Door zijn onzelfzuchtige toewijding ging de dienaar tot de bond Gods behoren (=> boven) en eveneens door haar onzelfzuchtige toewijding werd Rebekka deel van de bond. De haar aangelegde davidster is bekrachtiging van haar toetreding tot die "bond van de driehoek van het materiële met de driehoek van het geestelijke". De onzichtbare driehoek "Jahwe de God van mijn heer Abraham" en de zichtbare driehoek van het haar aangelegde goud verbonden zich tot de ster, welke met zijn twee maal drie volmaakt verstrengelde en parallel lopende zijden de volmaakte eenheid tussen geest en materie weergeeft. De davidster van Rebekka vindt zijn voltooiing in de tekst "en bracht Jitzak haar in de tent van zijn moeder Sara" (Gen 24:67):

(Gen 24:14): ואמרה שתה וגם גמליך אשקה
en zei sprak: drink en ook jouw
kamelen laat ik drinken 1515 = **3 x 505**
(=> boven)

(Gen 24:52): ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם
וישתחו ארצה ליהוה 3030 = **6 x 505**
en het was als hoorde de dienaar van Abraham
hun woorden dat hij boog ter aarde voor Jahwe
- **Sara (שרה) = 505**

- waar de tent met zijn zijdelingse haringen evenals de davidster met zijn zijdelingse punten een beeld van de opspanning der schepping tot huisvesting van de schepselen is.

Anders dan haar onbetrouwbaar tweeslachtige broeder Laban:

לבן **82**
Laban

(Gen 24:51): קח ולך 164 = **2 x 82** - **twee verschillende Labans**
neem en ga

- volbracht Rebekka volledige en geen halve daden en zulk een toewijding had de dienaar ten teken gevraagd. Zelfs de dienaar zelf was nog niet zo ver, als in het aangezicht van een plezierig verblijf hij nog voor even de belangen van zijn heer Abraham vergat door niet meteen de toestemming aan te grijpen (=> boven):

(Gen 24:52): ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם
en het was als hoorde de dienaar van Abraham hun woorden (van toestemming) **1948**
- **geboortjaar Abraham = 1948**

(Gen 24:54): ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו
en zij aten en zij dronken hij en de mannen welke
met hem (waren) en zij overnachtten **1948**

Eerst door de pas gewonnen leer Gods verkreeg zijn oprechtheid weer de boventoon:

(Gen 24:26): ויקד האיש וישתחו ליהוה 1222 = **2 x 611**
en boog de man en wierp zich
neer voor Jahwe en sprak - **thora (תורה) = 611** (=> boven)

(Gen 24:54): ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני 1222 = **2 x 611**
en zij stonden op in de ochtend en hij
sprak: laat mij gaan naar mijn heer

Bij Rebekka echter bestond van aanvang aan onwrikbare vastbeslotenheid en zij bleef zonder dralen bij de oorspronkelijke toezegging:

(Gen 24:50): לא נוכל דבר אליך רע או טוב **698**
niet kunnen wij antwoorden een ding
jou, slecht of goed (neem haar en ga!)

(Gen 24:57): ותאמר אלך **698**
en zij (Rebekka) sprak: ik ga!

Zelfs het twijfels zaaien van haar broeder en moeder omtrent het "meegaan van een weerloze jonge vrouw met die man":

(Gen 24:16): בתולה **443**
een jonge vrouw (Rebekka)

(Gen 24:58): עם האיש הזה **443**
(wil je meegaan) met deze man

- deden haar niet aarzelen. Door haar vastbeslotenheid werd de missie van de dienaar tot een succes en op deze liep het terugkrabbelen van Laban en de moeder van Rebekka stuk.

Terwijl Jahwe Abraham in alles gezegend had:

(Gen 24:1): ויהוה ברך את אברהם בכל **955**
en Jahwe had gezegend Abraham in alles

- werd met een Rebekka van die instelling alles verdubbeld:

(Gen 24:46): ותאמר שתה וגם גמליך אשקה **1910 = 2 x 955**
en zij sprak "drink en ook uw kamelen wil ik te drinken geven

Niet bij iedere man zal Rebekka gevraagd hebben "wie dat is". Zoals zij echter het wezen van Eliëzer op het eerste gezicht onderkende (=> boven), zo onderkende zij die van Jitzak op het eerste gezicht:

(Gen 24:65): ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך **2330**
בשדה לקראתנו
en zij sprak tot de dienaar: wie deze man de gaande op het veld ons tegemoet

- de boom des levens (עץ החיים) = 233 in het groot

Aldus verhulde zij zich meteen met de sluier (Gen 24:65) op mededeling van de dienaar dat dat Jitzak was. De nog rein maagdelijke = 1 was eerst op het waarnemen van de goede geest van Jitzak bereid om de wereldse weg van het trouwen en kinderen krijgen = 4 met deze aan te gaan = het omleggen van de sluier = het "bereid zijn tot het huwelijk met deze man Jitzak":

(Gen 24:16): בתולה ואיש לא ידעה **880 = 1 x 880**
een jonge vrouw en een man niet had gekend haar

(Gen 24:65): ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו **4400 = 4 x 880**
ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס
en zij sprak tot de dienaar: wie deze man gaande in het veld om ons te ontmoeten. En sprak de dienaar: hij mijn heer. En zij nam de sluier en bedekte zich

Tot op het laatst vond niets buiten haar wil om plaats (=> boven) en zo legde zij eerst de sluier om op het "herkennen van de boom des levens in die man daar".

g. Bethuël en Laban en de moeder van Rebekka

De dienaar van Abraham had naar gelijkwaardigheid aan de ouders van Rebekka gegeven:

(Gen 24:51): רבקה לפניך **497**
Rebekka voor jou (neem haar en ga)

(Gen 24:53): מגדנת **497**
kostbaarheden (aan haar ouders gegeven)

- en zij hadden aangenomen. Derhalve was rechtsbreuk dat zij op hun toestemming trachtten terug te komen. Ook had na hun aanvankelijke instemming de dienaar reeds aan Rebekka overeenkomstig de 365 dagen van het zonnejaar gegeven (Gen 24:53):

כלי כסף	- voorwerpen van zilver	220
וכלי זהב	- en voorwerpen van goud	80
ובגדים	- en klederen	65

		365

Met andere woorden had hij voor allen en zo ook voor de moeder en broeder van Rebekka zichtbaar *tot bezegeling van de band voor alle aardse tijd* gegeven. Hun terugkrabbelen verried derhalve de onbetrouwbare geest van de achterblijver Nahor, waar ook Jakob mee te maken zou krijgen (=> 29e hfdst). Alleen voor wat het lichamelijke betreft was derhalve ook Rebekka dochter van de achterblijver Nahor (=> 22e hfdst):

(Gen 24:16): והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה
en het meisje schoon van uiterlijk zeer, een jonge
vrouw en een man niet had gekend haar **1913**

(Gen 24:24): בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור
dochter van Bethuël ik; zoon van Milka **welke**
zij baarde aan Nahor **1913**

- maar voor wat het doen en laten betreft was zij alleen de dochter van de "in het huis Gods wonende Bethuël":

(Gen 24:30): ידי אחתו
de handen van zijn zuster **439** - **het doen en laten van Rebekka**

(Gen 24:24): בתואל
Bethuël **439** - **"zijn huis is God"**

(Gen 24:20): ותשאב לכלי גמליו
en zij schepte water
voor al zijn kamelen **878 = 2 x 439**
**- het doen en laten van Rebekka was het doen
en laten van haar en van Bethuël = 2 x 439**

Want naar de geest van dit hoofdstuk behoorde Bethuël meer door gebrek aan een sterk karakter dan door slechte geest tot de achterblijvers (=> 10e hfdst), als zijn vrouw en vooral zijn zoon Laban in alles en hij schijnbaar in weinig de hand had. Door afkeer van de slechte geest van zijn zoon en vrouw heeft hij zich van alles ver gehouden, oftewel heeft hij "teruggetrokken in zijn huis Gods = Bethuël geleefd". Want ook hij stemde met Rebekka als vrouw voor Jitzak in (Gen 24:50/51) zonder geschenken te krijgen en Laban en Rebekka's moeder kregen wel geschenken (Gen 24:53). En waar dan Laban en Rebekka's moeder op de afspraken trachtten terug te komen, wordt over Bethuël niet meer gesproken. Bethuël *heeft geen geschenken willen krijgen*, als een mens van meer geest niet wil verdienen aan zaken van het hart en niet van de koopman:

niet bedoeld is dat *derden* zaken als trouwringen en bruidsjurken niet zouden moeten verhandelen

Rebekka en Bethuël waren van eenzelfde geest, maar Rebekka had anders dan haar vader ook het karakter om tegen de wil van Laban en haar moeder in te beslissen.

Ook gezien de "in de naam van allen over *onze zuster* uitgesproken zegen" (Gen 24:60) was Laban de alles overheersende persoon in huis. De materialistisch streverige zoon werd weinig door zijn teruggetrokken levende vader afgeremd en zijn dominante bezitserigheid blijkt ook uit de zegenspreuk over zijn zuster. Want in deze komt Rebekka alleen als zijn lijfelijke zuster = haar materiële zijde = 4 ter sprake, anders dan de dienaar op zoek naar een vrouw uit de familie van Abraham en daarmee op zoek naar een geestelijk ingestelde vrouw naar haar wezen = 1 gevraagd had:

(Gen 24:60): אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שניאו
onze zuster jij: word tot duizenden van veelheid en moge be-
erven jouw zaad de poort van zijn haters **3412 = 4 x 853**

(Gen 24:23): בת מי את
(de dienaar): dochter van wie jij **853 = 1 x 853**

Labans zegen riekt naar expansiedrift vanwege het "veel worden" en riekt dienovereenkomstig naar "huwelijkspolitiek", als in de hoedanigheid van "onze zuster jij" hij uitgesproken wordt:

steeds staan namen in de thora voor dynastieën en volkeren (=> 1e hfdst)

En waar iedere expansiedrift vele "haters" en derhalve bij volharden in deze vele "uit te schakelen haters" veroorzaakt, wenst hij het nageslacht van zijn zuster "de verovering van de poort van hun *haters*" toe. Een enigszins gelijkende zegen over Abraham is te vinden in het 22e hoofdstuk van de thora:

(Gen 22:17): וירש זרעך את שער איביו
en zal beërven jouw (Abrahams) zaad de poort van zijn vijanden

- waar daar echter over de poort van het "duizendjarige eenheidsrijk" gesproken wordt:

את שער איביו **1000**
de poort van zijn vijanden

De "vijanden" betreffen het met Nimrod (=> 11e hfdst) direkt na de zondvloed weer teruggekeerde streven van voor de zondvloed naar "duizendjarige rijken" (=> 5e+6e hfdst). Dat streven bestond uit het met de godsdienst als van Enos willen verenigen van allen tot een eeuwigheidsrijk (=> 4e hfdst) en tot die surrogate godsdienst waren de nakomelingen van Nahor en Milka teruggekeerd (=> 22e hfdst). Waar de "poort" qua getalwaarde "wereldsen en gelovigen bijeentelt":

מצרים	- Mizraïem (Egypte)	380	- zinnebeeld voor werelds doen en denken
כנען	- Kanaän	190	- zinnebeeld voor geestelijk doen en denken
שער	- poort	570	

- betreft de zegen over Abraham het eens verenigd worden van de gehele wereld door de geest Gods:

(Gen 15:18): את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל **2161**
dit land van de stroom van Egypte tot de grote stroom (zal ik jou Abraham geven)

De zegen van Laban over Rebekka betreft echter de expansiedrift van het met geweld willen verenigen van de gehele wereld (=> 14e hfdst):

(Gen 24:60): וירש זרעך את שער שנאיו **2161**
en moge beërven jouw zaad de poort van zijn haters

Beide zegeningen beögen de gehele wereld = beiden 2161, maar Abrahams "vijand" betreft het verkeerde streven naar 1000-jarige rijken en Labans "haters" betreffen de afkerigen van juist dat streven. Beide zegenspreuken hebben aldus een tegenovergestelde betekenis.

Bij gericht zijn op de bedoelingen Gods echter wordt iedere zegen tot een passende, met welke andere of zelfs tegenovergestelde bedoelingen ze ook uitgesproken werd:

(Gen 22:14): הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה **4662**
שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק
het meisje tot welke ik zeg tot haar: neig toch je kruik en ik wil drinken en zij zegt: drink en ook jouw kame-
len wil ik laten drinken: zij bestemde u voor uw dienst-
knecht, voor Jitzak

(Gen 22:60): ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את **4662 = 7 x 666**
היי לאלפי רבבה וירש זרעך את שער שנאיו
en zij zegenden Rebekka en spraken tot haar: onze
zuster jij! word tot duizenden van een veelheid en
moge beërven jouw zaad de poort van zijn haters

- ziende op God wordt ook het alleen 6-6-6 ... tot de sabbat = 7

Zo ook werd de zegen over Rebekka van de 2161 van Laban tot de 2161 van Abraham (= > boven), oftewel werd ze door God ondertekend:

(Gen 22:60): הַי לְאַלְפֵי רַבְבָּה **385**
word tot duizenden van een veelheid

(Gen 22:12): יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם **385**
Jahwe, God van mijn heer Abraham

De spreekbuis Laban zelf echter was naar de vrome (Gen 24:31) maar tweeslachtige geest van het land Nimrod:

לָבָן **82 = 1 x 82**
Laban

(Gen 24:51): קַח וּלֶךְ **164 = 2 x 82**
neem en ga (een dag later ingetrokken)

Anders dan de dienaar was hij slechts door materiële = 2 en niet door geestelijke dingen = 1 te overtuigen:

(Gen 24:14): וְבָה אֲדַע כִּי עָשִׂיתָ חַסֵּד עִם אֲדֹנָי **1145 = 1 x 1145**
en daaraan zal ik (de dienaar) weten dat u deed
genade aan mijn heer

(Gen 24:30): וַיְהִי כִּרְאֵת אֶת הַנְּזָם וְאֶת הַצַּמְדִּים עַל יְדֵי אַחְתּוֹ **2290 = 2 x 1145**
en het was als hij (Laban) zag de neusring en de arm-
banden aan de handen van zijn zuster

- en was hij onbetrouwbaar:

(Gen 24:33): וַיֹּאמֶר דָּבָר **463 = 1 x 463 - gedecideerd**
en hij (Laban) sprak: spreek

(Gen 24:50): וַיַּעַן לָבָן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ **926 = 2 x 463 - besluiteloos voor
wat Laban betreft**
en antwoordde Laban en Bethuel en
zij spraken: (niet kunnen wij zeggen
je kwaad of goed)

(Gen 24:57): וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לְנַעֲרָה וְנִשְׂאָלָהּ אֶת פִּיהָ **1852 = 4 x 463 - uitvluchten zoekend**
(terugkrabbellend): en zij zeiden laten
we roepen het meisje en laten we vra-
gen haar mond

Nahor en Milka en hun nageslacht waren tot de geest en sfeer van het land van Nimrod teruggekeerd en zo was ook het antwoord van Laban en de moeder van Rebekka aan de dienaar reeds tweeslachtig:

(Gen 24:50): רַע אִו טוֹב **294**
- kwaad of goed
(niet kunnen je we zeggen kwaad of goed)

(Gen 10:8): נִמְרֹד **294**
- Nimrod

een godsdienst zonder innerlijke overgave tot God en medemens is een liefdeloze en blijft derhalve ste-
ken in "kennis van goed en kwaad". Die kennis is beperkt tot het bestemmen van "goed" en van
"kwaad" naar eigen doen en laten en is daarmee een subjectief onmachtige (= > 11e hfdst)

Laban wordt derhalve in het 29e hoofdstuk van de thora beschreven als de liefdeloos tweeslachtige "kleinzoon" = "eindprodukt" van de achterblijver Nahor en Jakob wordt in hetzelfde hoofdstuk beschreven als de toegewijde "kleinzoon" = "eindprodukt" van de Kanaänvaarder Abraham (= > 29e hfdst).

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400